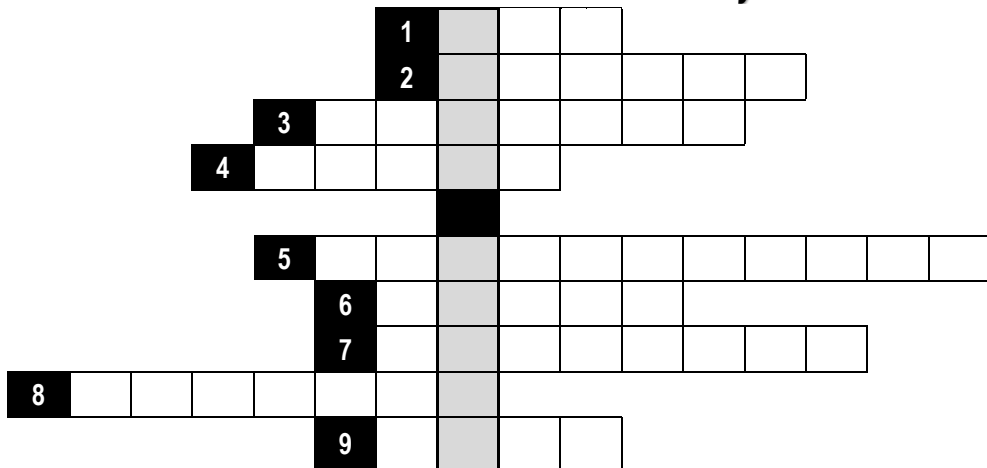

Krzyżówka nr 9

PYTANIA: 1 Stworzył świat; 2 Mariacki Wita Stwosza; 3 Staropolskie imię męskie; 4 Sąsiad Gawła; 5 Msza św.; 6 Zaparł się Jezusa; 7 Uwolniony zamiast Jezusa; 8 Ozdobna świeca wielkanocna; 9 Świecona w kościele. [Ł.M.]

Rozwiązanie krzyżówki prosimy przesłać na nasz adres e-mailowy (podając swoje imię, nazwisko i wiek) do 19 czerwca. Wśród osób, które prześlą prawidłowe rozwiązanie wylosowana zostanie książka. **Rozwiązanie Krzyżówki nr 8: BIERZMOWANIE. Książkę otrzymuje Nikodem lat 9. O sposobie odbioru nagrody informujemy e-mailem.** Dziękujemy wszystkim czytelnikom za przesłane odpowiedzi.

+ ++ ++ ++ ++ ++ ++ ++ ++ +

Z encyklik ...

(c.d. ze str. 2)

„Grzech” oznacza w tym tekście niewiarę, z jaką Jezus spotkał się wśród „swoich”, poczynając od rodzinnego miasta Nazaretu. Oznacza odrzucenie Jego posłannictwa, które doprowadziło ludzi do wydania na Niego wyroku śmierci. Kiedy z kolei mówi o „sprawiedliwości”, Jezus zdaje się mieć na myśli tę ostateczną sprawiedliwość, jaką okaże Mu Ojciec, otaczając Syna swego chwałą zmartwychwstania i wniebowstąpienia: „idę do Ojca”. W kontekście tak rozumianego „grzechu” i „sprawiedliwości” — z kolei „sąd” oznacza, że Duch Prawdy będzie wykazywał winę „świata” w skazaniu Jezusa na śmierć krzyżową. Jednakże Chrystus nie przyszedł na świat, aby świat ten tylko sądzić i potępić: przyszedł, ażeby go zbawić (por. J 3, 17; 12, 47). Przekonywanie o grzechu i sprawiedliwości ma na celu zbawienie świata, zbawienie ludzi. Właśnie to zdaje się uwydatniać stwierdzenie, że „sąd” odnosi się tylko do „władcy tego świata”, czyli do szatana — do tego, który od początku wykorzystuje dzieło stworzenia przeciw zbawieniu, przeciw przymierzu i zjednoczeniu człowieka z Bogiem; jest on też „już osądzony” od początku. Jeżeli Duch-Pocieszyciel ma o tym właśnie „sądzić” przekonywać świat, to w tym celu, ażeby kontynuować w nim Chrystusowe dzieło zbawienia.

Izydor

NR 9/6/2020
CZERWIEC 2020

MIESIĘCZNIK DLA MŁODYCH

PARAFIA P.W. ŚW. IZYDORA W JANKOWICACH

www.izydor-jankowice.pl
izydor.jankowice@gmail.com

UROCZYSTOŚĆ NAJŚWIĘTSZEGO CIAŁA I KRWI CHRYSZTUSA

Pamiętkę ustanowienia Najświętszego Sakramentu obchodzi Kościół w Wielki Czwartek. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, która wyrosła z adoracyjnego kierunku pobożności eucharystycznej rozwijającej się na Zachodzie od przełomu XI i XII w., przeżywana jest natomiast w czwartek po uroczystości Trójcy Świętej. Bezpośrednią przyczyną jej ustanowienia były objawienia bł. Julianny z Cornillon. Pod ich wpływem bp Robert ustanowił w 1246 r. święto Bożego Ciała dla diecezji Liège. W 1252 r. legat papieski rozszerzył je na Germanię, natomiast papież Urban IV w 1264 r. napisał bullę „Transiturus”, w której ustanowił to święto dla całego Kościoła. Śmierć papieża przeszkodziła ogłoszeniu bulli, a tym samym wprowadzeniu święta w całym Kościele. Dokonał tego Jan XXII (1334 r.), a Bonifacy IX polecił w 1391 r. wprowadzić święto Bożego Ciała wszędzie, gdzie jeszcze nie było ono obchodzone. W Polsce jako pierwszy polecił obchodzić to święto bp Nankier w diecezji krakowskiej w 1320 r. Podczas odnowy liturgicznej zamiast tradycyjnej nazwy święta Bożego Ciała wprowadzono nową nazwę: Uroczystości Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa.

Jest to święto całego Kościoła, który powstaje i gromadzi się podczas „łamania chleba”. W tym dniu (albo w następującą po nim niedzielę) ulicami miast przechodzą procesje eucharystyczne. W Polsce okna budynków znajdujących się na trasie procesji ozdabiane są symbolami eucharystycznymi, obrazami religijnymi i kwiatami. W niektórych częściach Włoch czy Ameryki Łacińskiej ulice, którymi przechodzi procesja Bożego Ciała wykładane są kwiatami. W Hiszpanii kwiatami dekoruje się ściany domów. Podczas procesji z Najświętszym Sakramentem w wielu miastach włoskich z okolicznych domów zrzucane są barwne kartki z drukowanymi hasłami eucharystycznymi.

[<https://opoka.org.pl>]

Z Waszej strony ...

Witajcie Młodzi Przyjaciele!

Zapraszam Was do zapoznania się z czerwcowym numer „Izydora”. Tradycyjnie znajdziecie w nim fragment encykliki Papieża Jana Pawła II. W tym miesiącu proponuję tekst pieśni „Jezu w Hostii utajony”. W cyklu *Kartka z kalendarza* przegląd czerwcowych uroczystości i świąt.

Jak zwykle zapraszam do pisania na adres gazetki oraz do rozwiązywania krzyżówki.

[Ł.M.]

Z encyklik

Papieża Jana Pawła II

W drugiej części encykliki **Dominum et Vivificantem**, Duch, który przekonywa świat o grzechu, napisanej w 1986 roku Papież pisze między innymi:

27. Kiedy Chrystus w czasie mowy pożegnalnej w Wieczerniku zapowiada przyście Ducha Świętego „za cenę” swego odejścia i obiecuje: „jeżeli odejdę, pošlę Go do was”, wówczas — w tym właśnie kontekście — dodaje: „On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie” (J 16, 7 n.). Ten sam Poczyciel i Duch Prawdy, który został przyobiecany jako Ten, który „nauczy” i „przypomni”, jako Ten, który „doprowadzi do wszelkiej prawdy” — wedle przytoczonych w tej chwili słów — zostaje zapowiedziany jako Ten, który „przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie”.

Znamienny wydaje się także kontekst. Chrystus łączy tę zapowiedź Ducha Świętego ze słowami, które wskazują na Jego własne „odejście” przez Krzyż, co więcej, uwydatniają potrzebę takiego „odejścia”: „Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejdę, Poczyciel nie przyjdzie do was” (J 16, 7).

Najbardziej jednak znamienne jest wyjaśnienie, jakie Chrystus sam dołącza do tych trzech słów: grzech, sprawiedliwość, sąd. Mówi bowiem tak: „On (...) przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. O grzechu — bo nie wierzą we Mnie; o sprawiedliwości zaś — bo idę do Ojca i już Mnie nie ujrzycie; wreszcie o sądzie — bo władca tego świata został osądzony” (J 16, 8-11). W myśli Chrystusa grzech, sprawiedliwość, sąd posiadają ściśle określone znaczenie, różne od tego, jakie może bylibyśmy skłonni przypisać tym słowom niezależnie od wyjaśnienia mówiącego. Wyjaśnienie to wskazuje równocześnie, jak wypada rozumieć owo „przekonywanie świata”, jakie należy do posłannictwa Ducha Świętego. Ważne jest przy tym zarówno znaczenie poszczególnych słów, jak też ta okoliczność, że, zostały one w wypowiedzi Chrystusa połączone ze sobą.

(c.d. str. 4)

Pieśń na czerwiec

1. Jezu w Hostii utajony,
Daj mi serce swoje daj!
Tyś mi jeden ulubiony,
Tyś mojego życia raj.

2. Wszędzie dobrze mi, o Panie,
Choć by ból me serce rwał.
Słodkie ziemskie me wygnanie,
Byłeś mi sam Siebie dał.

3. Wszystko zawsze chętnie zniosę,
Jezu dla miłości Twej.
Tylko błagam, tylko proszę,
Ty mnie zawsze w sercu miej.

Tvoja Modlitwa

O Jezu, widzę tyle piękna wokoło rozsianego,
za które nieustannie składam Ci dziękczynienie.
Otoczyłeś mnie w życiu swą opieką czułą i serdeczną,
więcej niżeli pojąć mogę. Pragnę, aby życie moje całe
było jednym dziękczynieniem dla Ciebie, Boże.

[<http://www.pacierz.pl>]

Kartka z kalendarza – czerwiec

- 1 – Święto NMP, Matki Kościoła. Dzień Dziecka
- 3 – Wspomnienie świętych męczenników Karola Lwanga i Tow.
- 4 – Święto Jezusa Chrystusa Najwyższego i Wiecznego Kapłana
- 5 – Wspomnienie św. Bonifacego, bpa i męczennika
- 7 – Uroczystość Najświętszej Trójcy
- 8 – Wspomnienie św. Jadwigi, królowej
- 11 – Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa
- 12 – Wspomnienie Błogosławionych męczenników Józefa Czempieła, Emila Szramka i Tow.
- 13 – Wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i dK
- 17 – Wspomnienie św. Brata Alberta Chmielowskiego, zakonnika
- 19 – Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa
- 20 – Wspomnienie Niepokalanego Serca NMP
- 24 – Uroczystość Narodzenia św. Jana Chrzciciela
- 29 – Uroczystość św. Apostołów Piotra i Pawła

[na podstawie Kalendarza liturgicznego archidiecezji katowickiej]